

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 68.

Syvende Session.

46de Møde.

Tirsdagen den 12te Febr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Derpaa har Udvalget bygget den Indstilling, at Honoraret skulde nedsættes fra 1,600 Rd. til 1,000 Rd., og da der ikke er anført nogen anden Grund hertil, har jeg aldeles ingen Tvivl om, at Landstinget jo tiltræder denne Anskuelse, hvis det afgiver dette Votum, og den tilkommende Revision vil altsaa ligefrem overtræde sin Pligt, hvis den vægrer sig ved at modtage et særligt Regnskab for Kongerigets Udgifter og Indtægter til Revision, naar samme blev den tilstillet, ligesom den vilde gøre en aldeles unødigt Gjærning, om den vilde forelægge det Spørgsmaal, som allerede ved et Votum af Thinget klarlig er besvaret. Om den ærede Rigsdagsmand vil tiltræde det, er et heelt andet Spørgsmaal, det maa jeg lade ham om, men Revisionen kan ikke rette sig efter et enkelt Medlems Udtalelser, men efter den Erklæring, som ligger i selve Thingets Votum, og den ærede Landstingsmand har, saavidt mig bekjendt, ikke stillet noget Andragende om at forandre denne Beslutning. Den ærede Landstingsmand har for saa Dieblikke siden givet Beviis paa, at han har et afgjort Talent til at bygge store Conclustoner paa smaa Bræmiser, men jeg troer, at dette Talent vilde være paa urette Sted hos Revisionen, og at den vil bygge sin Fremfærd ikke paa enkelte Mænds Uttringer, men paa hvad der i Thingets klarlige Afstemning foreligger som Thingets Villie.

Vesfely: Jeg skal ikke svare paa den Deel af den ærede sidste Talers Foredrag, hvor han gif ind paa en foregaaende Sag, som jeg troer, at han ikke er berettiget til at drage frem. Enten han er tilfredsfillet med de Grunde, der lede mig til at afgive min Stemme, eller ikke, troer jeg ikke har nogen synderlig Betydning, idetmindste ikke for mig. Naar den ærede Landstingsmand dernæst har yttret, at det særdeles vigtige Spørgsmaal, om Rigsdagen skal gjøre den Ret gjældende, som den har, og som den ærede Rigsdagsmand selv erkjender, at den har, indirecte ved et Votum over den nu foreliggende Sag skulde være afgjort, da maa jeg sige, at det er en Anskuelse, jeg ikke har kunnet komme til; jeg har aldrig troet, at det skulde være Meningens, at et saa vigtigt Spørgsmaal som det, om Rigsdagen skal frastrive sig sin Ret til, at Regnskabet skal forelægges til Revision og Decision, skulde kunne afgøres ved et indirecte Votum. Derimod er det jo en anden Sag, hvis Thingets Majoritet tiltræder denne Anskuelse, hvad formodentlig bliver Enden paa det, ligesom det alt har været Tilfældet med flere Debatter, jeg har havt med den ærede Rigsdagsmand, at det er Majoritetens Anskuelse, han har udtalt; men dette skal imidlertid ikke afholde mig fra at yttre atter og atter, at det er en mærkværdig Naade at afgjøre et saa vigtigt Spørgsmaal paa som det, om Regnskabet skal forelægges Rigsdagen eller ikke, at afgjøre det ved et indirecte Votum, uden at det kommer under virkelig Afstemning. Naar jeg forresten har udtalt min Anskuelse om, hvad jeg antager en tilkommende Statsrevision vil have at gøre, saa er det naturligviis min Opfattelse af Sagen, som jo ikke kan have nogen synderlig